प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते" इति। वप्रे यो वप्राऽध्वर्युः तदर्थं तस्यानुष्ठानार्थं तन्मिथुनमूर्द्धमवाञ्चं चेतिद्विविधं वपनप्रकारं मनुरपश्यत्। दृष्ट्वा च मध्यवर्त्तीनि श्मश्रूण्यादौ वप्रा ततोऽधोवर्त्तिकक्षयोः केशानां वपनञ्चकार। ततस्तादृशावपनात् स मनुः प्रजया पशुभिश्च प्रभूतोऽभूत्। अन्योऽप्येवं कृत्वा मनुष्यमिथुनैः पशुमिथुनैश्च प्रभूतो भवति॥

तदेतद्वचनं प्रशंसति। "देवासुराः संयत्ता आसन्। ते संवत्सरे व्यायच्छन्त। तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभिप्रायुञ्जत [३]। वैश्वदेवेन चतुरो मासोऽवृञ्जतेन्द्रराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परि च। वरुणप्रघासैश्चतुरो मासो वृञ्जत वरुणराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परि च। साकमेधैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत सोमराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परि च। या संवत्सर उपजीवासीत्। तामेषामवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। परासुराः [४]। य एवं विद्वाꣳश्चातुर्मास्यैर्यजते। भ्रातृव्यस्यैव मासोऽवृक्ता। शीर्षन्निचावर्त्तयते परि च। यैषा संवत्सर उपजीवा। वृङ्क्ते तां भ्रातृव्यस्य। क्षुधास्य भ्रातृव्यः पराभवति" इति। देवाश्चासुराश्च युद्धोद्युक्ताः सन्तः संवत्सरानुष्ठानसाध्ये फले व्यायच्छन्त विरोधमारभन्। अस्माकमेवेदं फलं भवत्विति परस्परकलहं कृतवन्तस्तदानीं तानसुरानभिलक्ष्य तेषां फलं वारयितुं चातुर्मास्यैरेवानुष्ठानं कृतवन्तः। तेषु च देवेषु त्रयो व्यूहाः, इन्द्रस्वामिक एको व्यूहः, वरुणस्वामिको द्वितीयः, सोमस्वामिकस्तृतीयः। तत्र वरुण-